

תצהיר עדות ראשית- תלונה נ' ש' בית משפט מחוזי גילה כנפי שטייניץ-עבירה פלילית

אני הח"מ סהר ינאי שוקר ת.ז. 033613431 ממושב נחלה 24 מיקוד 7954000 לאחר שהוזהרת כדין להצהיר אמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן- מצהיר בזאת להלן:

המשך- ספר שחיתות בבית משפט וארגון פשע במשרד המשפטים. המאמר יהיה ברובו על השופטת גילה כנפי שטייניץ, שופטת במחוזי ירושלים, לכאורה על עבירה פלילית של הטיית משפט בתיק 23008-05-12. כל האמור לכאורה ולפי הנטען ברע"א 1437/14 ותיק 23008-05-12 עד ליום 6/4/14.

שלום לכולם, שמי סהר שוקר, המחבר הידוע של הספר הידוע שניתן למצוא אותו בקלות באינטרנט-בחינם. זהו המשך הספר. האי מייל שלי misp_intl@yahoo.com סלולארי 0523944942. האתר הפרטי שלי misp-intl.com.

במאמר זה אשתדל להוכיח את טענותיי בפני הציבור כי השופטת גילה כנפי שטייניץ שקרנית רמאית ומטה משפט, משמע עברה באופן מובהק על עבירה פלילית. לא פחות ולא יותר, שקרנית ומטה משפט, במילים כאלו ואחרות, עבריינית צווארון לבן. טענות אלו נשלחו למר יהודה ויינשטיין היועץ המשפטי לממשלה בתלונה מספר 004-99-2014-002458. אין דבר נסתר, ואין זה עניין רכילות הכול נאמר והכל כבר נטען. אדגיש כי לא נפסק נגד השופטת כרגע דבר, ולא נאמר בשלילה על הנתבעת עד למועד זה. שמה של הנתבעת אינו מוזכר כאן, אע"פ שמותר להזכירה, כיוון שאין היא המוקד. לכן, כל הטענות לכאורה לפי האמור והנטען מזה כבר בבית משפט/יועץ משפטי לממשלה, ומותר לפרסום.

במאמר זה אני אסביר שוב את העקביות של מערכת בית המשפט להסוות את העבירות הפליליות של השופטים, כארגון פשע, מה שמחזק שוב את הטענה שלי לגבי ארגון פשע, כפי האמור בכותרת הספר שלי.

אשתדל לטעון את טענותיי רק בנתונים טכניים ומיעוטים בפרשנות. אם אני צודק, שוב אני צריך לזכות בסכום 15 מיליון שקלים, עקב הטענה שהנתבעת לא מסרה תצהיר נלווה לבקשה או תצהיר עדות ראשית כדין או וגם עקב רשלנותה וכדומה. על מנת להימנע מתוצאה דרמטית של משפט זה, ועל מנת לתפור אותי כמצוות השופטת דפנה ברק ארז שאימה עליי שאם לא אביא עורך דין זה יהיה לי "לרועץ", פעלה השופטת שטייניץ להטות באופן מכוון את תוצאות הבקשות לפסק דין בהיעדר תצהיר/מסמכים, נגדי. בית המשפט מפחד לפסוק נגד החזקים, כיוון שבאופן מובהק יערערו. אז מה עושים? מונעים מהחלשים את זכויותיהם, כי חלש הוא דל במשאבים, והסיכוי שיערער, קטן יותר. שיטה זו גם הוכחה על ידי בעבר בתיק 2315/13 בסרטון קודם. טענות אלו להטות משפט "ולתפור תיק" טענתי כבר בבקשה לפסילת שופטת דפנה ברק ארז בתיק 2315/13 באפריל 2013.

כמו כן, תיארתי בעבר את חוק ארגון הפשיעה 2003 בעבר שמסתכם פחות או יותר במהות של: קבוצה של אנשים שמתכננים או משתתפים בעבירה פלילית גם אם הם מתחלפים בתפקיד, לאורך זמן, משמע שיטתיות ועקביות. לפי הנטען, אפשר לראות כי "על גלי האתר" פסק דין

2315/13 מעבירה השופטת בבית המשפט העליון דפנה ברק ארז לשופטת גילה שטייניץ להטות משפט. זו פרשנות. יוסבר לקראת סוף מאמר זה תפקידם האמתי של נציגי תלונות השופטים, נשיא בית המשפט העליון ושרת המשפטים בעניין הטיות המשפט.

כאן, אתאר את אשר אירע, ויוכל לענות לעצמו הקורא או השומע אם השופטת שטייניץ עמלה היטב על מנת ללחץ את פנכתה של השופטת בעליון, השופטת ברק, משמע אם הפרשנות שלי או הנבואה נתקיימה או לא. לא את כל האסמכתאות אביא כאן. כל האסמכתאות נמצאות ונמסרו כבר ברע"א 1437/14 שהוגש בבית משפט העליון נגד השופטת, ובתגובה שלי בבקשה 91 בתיק 23008-05-12 מחוזי ירושלים. תוכלו לבקש לצלם, לפי חוק חופש המידע וכולי.

בכל מקרה אני נגד אלימות ונגד הפרת הסדר האזרחי ואני מבקש מכל אדם לא להפר את הסדר

האזרחי.

נתחיל בסדר כרונולוגי :

1. בתאריך 15/11/2010 בתיק 3320/09 שכלל אינו קשור אליי פסקה השופטת גילה כנפי שטייניץ פסק דין בהיעדר כתב הגנה ונימקה את טענותיה כגון כפי שמופיע בת.א 8823-09 ציטוט של שופטת בת.א 8823-09 סעיף 7 שם: "תביעה זו התקבלה בפסק דין שניתן ביום 15.11.2010 על ידי כבוד השופטת גילה כנפי-שטייניץ. ... נעתר בית המשפט למחיקת כתב ההגנה של התובעים.... לאור התנהלותם והתעלמות מהחלטות בית המשפט תוך פגיעה בזכויות של הצד שכנגד".

2. מה אנחנו למדים על השופטת גילה כנפי שטייניץ? האחד, שהיא יודעת לפסוק פסק דין בהיעדר מסמכים/כתב הגנה או למנוע מצד להגיש כתב הגנה. השני שהיא יודעת לנמק: אי קיום החלטות של בית המשפט וגם פגיעה בצד שכנגד שהוא התובע. מה אנחנו לומדים על גרוניס ב 4123/10 ? שאפשר ל"דפוק" את החלשים, לקנוס מי שאין לו עורך דין במחצית סכום התביעה, אם הוא רשן. כשמחברים את גרוניס ושטייניץ, מה יוצא?

3. השופטת שטייניץ לא הייתה השופטת אצלי מתחילת קדם משפט 23008-05-12. קדמו לה שני רשמים ושופטים : משה בר עס, ראובן שמיע. לרשם ראובן שמיע הגשתי בקשה לפסק דין בהיעדר כתב הגנה נגד הנתבעת. בכתביה אמרה הנתבעת נגדי כך : "הבקשה כלל לא נתמכה בתצהיר". ובדיון במעמד שני הצדדים אמרה גם "התצהיר הוא דבר עקרוני וחשוב". המהות כאן, לא מי צודק, אלא מה אמרה הנתבעת על בקשה שלא לוותר בתצהיר.

4. בתאריך 11/11/13 היה דיון במעמד שני הצדדים בפני השופטת שטייניץ: אני והנתבעת והשופטת. בדיון זה קבעה השופטת לפחות חמישה עניינים מהותיים :

א. עמוד 8 בפרוטוקול סעיף 3 "לא יעלה בידו של מי מהצדדים להגיש תצהיר מטעם אחד מעדיו, יכלול בתצהירו.....".

ב. עמוד 8 בפרוטוקול סעיף 4 "תצהירי העדות מטעם התובע יוגשו עד ליום 1.1.14".

ג. עמוד 8 בפרוטוקול סעיף 4 "תצהירי העדות מטעם הנתבעת יוגשו עד ליום 15.2.14".

ד. עמוד 8 בפרוטוקול סעיף 4 "הצדדים יגישו גם עותק נייר.....". שימו לב ההדגשה בשחור ובקו, ע"י השופטת, לא על ידי.

ה. עמוד 8 בפרוטוקול סעיף 5 "קדם משפט, ליום 6.3.2014...".

5. מסרתי את המסמכים של עדות ראשית עם תצהיר עד לתאריך 1/1/14 כמו שכתוב בסעיף 4 סעיף ב למעלה. עד אחד לא הצלחתי להביא בגלל שהוא נמצא באילת עקב תפקידו כשוטר, זאת נימקתי בתצהיר, כמו שכתוב לנמק את הבקשה עם תצהיר, כלומר תצהיר נלווה לבקשה או תצהיר על אי יכולת לזמן עדות עד מטעמי כפי החלטת השופטת. כאשר עלה בידי להביא את תצהירו של השוטר, ביקשתי לצרף את תצהירו. שימו לב לשיטת השופטת " לתגובת הנתבעת.... ולתגובת התובע.... ". משמע נותנת אפשרות לתובע ולנתבעת להביע דעתם, לפני החלטה. כנהוג וכמקובל.

6. ביום 12/2/14 התקשרה אליי הנתבעת וביקשה ממני ארכה לתת לה של כשבוע ימים עד 22/2/14 – משמע שלושה ימים לפני תום הזמן של 15/2/14 שהוא מוצאי שבת. סירבתי ונימקתי **בפני הנתבעת** ולא בפני השופטת "התובע ינמק את אי הסכמתו בפני כבוד השופטת, נימוק הגון וענייני". (כמו שתיארתי בסעיף 5 כאן שנהוג לעשות כך ושהשופטת אמורה לשמוע את תגובתי).

7. מה עשתה השופטת? אישרה מתן ארכה להגשת תצהיר, ללא תגובתי.

8. כשראיתי את זה, התלוננתי על הטיית משפט. ולמה? כי את הבקשה הזאת של הנתבעת, היא בעצמה, הנתבעת, לא צירפה בקשה לארכה עם תצהיר. ומי אמר למסור בקשה לארכה עם תצהיר? **השופטת בעצמה**, כמתואר בסעיף 4 למעלה. אז איך זה כשאני מגיש בקשה עם תצהיר, לפי הנוהג יש תגובה לתגובה, אבל כשהנתבעת מגישה בקשה ללא תצהיר, השופטת מאשרת אותה וגם לא נותנת לי להגיב? ומי היה המומחה לתצהירים וטען שיש להגיש בקשה עם תצהיר? הנתבעת. אז איך זה שאני תמיד לא צודק והנתבעת תמיד צודקת על **טענה זהה**? ראו סעיף גם 3 למעלה.

9. מדוע לא נימקתי בפני הנתבעת את הסירוב שלי לתת לנתבעת ארכה? כי מה שהיא שלחה לי לא היה רשמי בבית המשפט ולא היה הבקשה האמתית אלא הדמיה/טיוטה מצד הנתבעת. לכן, אם הייתי מגלה לה שלא צירפה תצהיר, הייתה מצרפת תצהיר ומתקנת. מדוע אני צריך לעזור לנתבעת לתקן את טעויותיה? מעבר לזאת, ידעתי על הנתבעת "סוד מוכמן". לטענתי היא לא הספיקה להכין עדות ראשית בגלל הרשלנות שלה, לא רק בגלל מה שטענה בפניי. לכן, לא רציתי לגלות לנתבעת מה אני יודע עליה ושהיא לא עומדת לגלות "סוד מוכמן" זה לשופטת, שהוא הסיבה האמתית שלא הספיקה והיא מבקשת ארכה. לכן אמרתי לנתבעת "התובע ינמק את אי הסכמתו בפני כבוד השופטת, נימוק הגון וענייני". בתגובתה של הנתבעת, לא היה נימוק או הסבר כנגד ואפילו לא יחס של ביטול לטיעון הרשלנות שטענתי נגדה. המבין יבין.

10. שימו לב לנתון מרתק בתיק רע"א 2315/13 שכלל שני ערעורים 13-02-7450 ו 13-02-20379 :
בתיק 13-02-7450 נקבע שלא הבאתי תצהיר, ונפסק כנגדי. ב 13-02-20379 לא נקבע שהנתבעת הייתה רשלנית ונקבע נגדי. כרגע, אני מצליח להוכיח רשלנות מצד הנתבעת ושלא הביאה תצהיר. מה התוצאה? נגדי. זו הטיית משפט. זה ארגון פשע. תיאום ותכנון הטיית משפט של שופטים.

10. כאמור השופטת לא ביקשה את תגובתי ואישרה הארכה בטענה שטענה הנתבעת שזה לא מפריע לדיון ביני לבין הנתבעת שאמור להיות ב 6/3/14 .

11. מדוע השופטת לא ביקשה את תגובתי? לטענתי, בגלל שאם השופטת הייתה מבקשת את תגובתי הייתי תופס את הנתבעת על שקר ורשלנות ואי תום לב, ואם הייתי מגיב אז התגובה הייתה נקלטת ביום ראשון לאחר 15/2/14 (שהוא מוצאי שבת). כי אז הייתי מבקש בקשה לפסק דין בהיעדר מסמכים, וטכנית אמור לזכות בסכום 15 מיליון שקלים "נוק אאוט". שכן, אדם לא יכול לקבל ארכה למתן תצהיר אלא לפי סעיף 168א' לפקודת הראיות שימצאו בו נסיבות מוצדקות. ומי שהוא שקרן ורשלן, אין לו נסיבות מוצדקות.

12. אתה הצופה מן הצד יכול לטעון, שהשופטת לכל היותר טעתה, עדיין לא מדובר בהטיית משפט. כל אדם טועה, ולכן מה שאני טוען הוא נסיבתי ואינו מפליל בעבירה של הטיית משפט. לכן, מה שנותר לנו הוא להמשיך את מה שאירע לאחר מכן ואז כבר לא יהיו לך ספקות.

13. את הטענות הללו של הטיית משפט טענתי בפני השופטת בעצמה, גברת שטייניץ בבקשה 82 בתוספת בקשה **ראשונה** לפסק דין בהיעדר מסמכי תצהיר, מהנימוקים האמורים 17/2/14. מעבר לזאת מתן ארכה ללא נסיבות מוצדקות הוא אינטרס ציבור ולא בין התובע והנתבעת בלבד. אז מדוע השופטת לא דואגת לאינטרס הציבורי ולאינטרס האישי שלי כמו שדאגה בת.א 3320/09?

14. בבקשה לארכה של הנתבעת, ללא תצהיר מלווה, ביקשה הנתבעת ארכה עד 22/3/14 (שוב אזכיר מוצאי שבת).

15. המתנתי בסבלנות במוצאי שבת. כאשר נכנס 23 לחודש 01:00, הגשתי בקשה **שנייה** לפסק דין בהיעדר מסמכי תצהיר, כי עבר הזמן, ולא קיבלתי כלום.

16. ב 23 לחודש, לא ב 22 לחודש הגישה הנתבעת ב 12 בצהריים את מה שהיא מכנה תצהיר, רק לבית משפט ורק קובץ מחשב סרוק. מכאן, לא הגישה הנתבעת **עותק נייר** של המסמכים לא במועד עד 22 ולא בעותק נייר (אלא דרך קובץ סרוק של מערכת נט משפט, שאין לי גישה אליו, כי אני לא עורך דין). ומה כתוב בהחלטת השופטת מיום 11/11/13? **עותק נייר**. זאת כפי שמצוין בהחלטתה ב 11/11/13 כמתואר בסעיף 4 למעלה.

17. כשראיתי שלא הגישה הנתבעת תצהיר **כעותק נייר** אלא כקובץ סרוק לבית משפט בלבד ולא מסרה לי אחד מהם כלל, הגשתי ב 23/3/14 בקשה **שלישית** לפסק דין בהיעדר מסמכים.

18. אם אני מסכם רק טענות טכניות ללא פרשנות, ניתן להבין עד כה כי הנתבעת לא פעלה לפי ההחלטה מיום 11/11/13 של השופטת שטייניץ עצמה אלא באופן מנוגד לחלוטין להחלטה שלה:

א. לא הגישה בקשה לארכה מלווה בתצהיר.

ב. לא הגישה תצהיר עד 22 לחודש אלא ב 23 לחודש.

ג. לא הגישה עותק נייר.

19. המהות היא שלאחר שהסברתי לשופטת חלק מהטעויות שלה בבקשה 82, על כל אלו טענה השופטת נגדי ולטובת הנתבעת כך, החלטה מיום 23 לחודש פברואר :

א. "דין בקשת התובע, על שלושת ראשיה, להידחות...". אני אציין כי שלושת ראשיה הכוונה שלושת הבקשות שלי נגד הנתבעת לפסק דין בהיעדר מסמכים.

ב. כתבה כך בסעיף 1 "כי ניתנה לתובע הזדמנות מלאה ליתן עמדתו והוא ניצלה". אני אזכיר, כי השופטת בכלל לא נתנה לי להגיב כאשר החליטה לתת ארכה לנתבעת כמו שהסברתי בסעיף 10 למעלה. עוד כתבה "בין אם באמצעות הנתבעת...". אני אזכיר שאני לא חייב לענות לנתבעת ולגלות לה את טיעוניי, לכן מה שכתבה השופטת בכלל לא רלוונטי. מה שלא ציינתי עד כאן אבל ציינתי בפני השופטת בבקשה 82 (כמו שהזכרתי 13 למעלה) שהמסמך לבקשת ארכה של הנתבעת ששלחה לי הטיוטה ומה ששלחה לשופטת, הבקשה הרשמית לא היו זהים. לכן, לא ניתנה לי אפשרות בכלל לענות על נימוק שלא היה ידוע לי מעולם ושהוגש רק לשופטת. ולכן טיעון זה של השופטת גם לא נכון, טכנית.

ג. כתבה בסעיף 2 "הנתבעת הגישה ראיותיה במועד, ולפיכך יש לדחות את בקשת התובע למתן פסק דין". אני אזכיר כי הנתבעת עשתה בדיוק הפוך ממה שכתבה השופטת כמו שצינתי בסעיף 18 למעלה.

ד. ביקשתי שתפסול עצמה עקב האמור ולא הסכימה. כך כתבה בסעיף 3 : "יש לדחות את הבקשה לפסילתי...".

20. עכשיו אתה הקורא, האם יש לך עוד ספקות על שטענה השופטת או האם השתכנעת שהשופטת גילה כנפי שטייניץ היתה משפט? אפשר לטעות. אבל לאחר שמראים לך את הטעויות שחור על גבי לבן, ראוי שיפול לך האסימון. אלא TO מעריכה השופטת שאני חלש שלא מסוגל להתנגד. את מי האנס אונס? את הקורבן החלש. סביר כי גברת שטייניץ הניחה כי אותי אפשר לתפור, כי אין לי עורך דין או משאבים לערער על החלטה. אילו תפסוק נגד הנתבעת החזקה, בוודאי הנתבעת תערער. אז מה עושים? "דופקים" את החלש. כך עשתה כמצוות דפנה ברק ארז שופטת בית משפט עליון בתיק 2315/13 "שיהיה לי לרועץ". תיאום ותכנון הטיית משפט.

21. פחות או יותר את כל החומר הזה מסרתי ברע"א 1437/14 לבית המשפט העליון, יומיים לאחר שכתבה השופטת את ההחלטה שלה בסעיף 19 מתאריך 23/2/14.

22. איך הצלחתי לעשות את זה מהר כל כך? כי ידעתי את מה שטענתי עוד ב 13/2/14 שהשופטת מטה משפט ממה שאמרה השופטת הקודמת דפנה ברק ארז "רועץ". ועוד כבר בדיון הראשון על השופטת גילה שטייניץ הרגשתי שהיא מתנהגת בצורה מוזרה, כאשר אמרה לי כגון: "איך אני מתכוון להוכיח את תביעת הסכום הגבוהה?", אז אמרתי לה שאפשר לפסול אותה על נעילת דעת, שמלכתחילה סוברת שמדוברת בסכום גבוה על תקן מופרז, ולא ראתה כתבי ראיות, ולפי שופט העליון ניל הנדל הסכום לא מופרז כמוסבר בכתב התביעה. לפיכך התחלתי לכתוב את הערעור מיד כאשר התלוננתי ליועץ המשפטי ויינשטיין על הטיית משפט ב 13/2/14.

23. כמה שזה נשמע הזוי, זה לא נגמר. אני ממתין עוד שבוע לאחר 22/2/14. חודש פברואר היה עד 28 לחודש. הגיע מוצאי שבת נכנס יום ראשון 2/3/14 00:01, אני מגיש המשך לבקשה שלישית פסק דין בהיעדר כתב הגנה (חלק ב' של בקשה שלישית). למה, כי אני קרציה? לא. כי עבר שבוע מאז שהשופטת אמרה "הנתבעת הגישה ראיותיה במועד" ואני אין לי מושג מה כתוב בתצהירים, כי לא קיבלתי לא קובץ במחשב כמו שהשופטת קיבלה ולא עותק נייר שגם אותו השופטת לא קיבלה דאז. והדיון סיכום קדם משפט הולך להיות עוד חמישה ימים.

24. ביום ראשון 2/3/14 שלחה לי הנתבעת את התצהיר בקובץ, לאי מייל שלי. לא עותק נייר, רק קובץ במחשב. מה אני מגלה ב 7 בערב? שהתצהיר 282 עמודים באנגלית, לא מתורגמים לעברית.

25. טוב, אמרתי לעצמי, אין לי ניסיון בלמוד 282 עמודים ישר מתוך קובץ מחשב. התקשרתי לבית דפוס וביקשתי שיכינו לי עותק נייר (משמע אני צריך להתאמץ להכין לי עותק נייר בזמן קצר והוצאות דפוס והרי זה מה שהנתבעת אמורה לעשות), הסתבר שיהיה מוכן רק ביום שלישי למחרת. לא לקחתי אותו, כי ביום שלישי יומיים לפני הדיון 4/3/14 במשוער שעה 10 בבוקר, קיבלתי סוף סוף את עותק הנייר מהנתבעת (הדגשה בהחלטת השופטת מיום 11/11/13). להזכיר שאמרה השופטת שהוגשו המסמכים כדין "במועד" ב 23/2/14 ובטח לא ב 22.

26. הגשתי גם בקשה שלישית חלק ג' בקשה לפסק דין וכו' וגם בקשה לדחיית דיון עקב הליך משפטי לא הוגן וכו'.

27. אני מעיין בתצהיר של העותק נייר. מה אני רואה? שהוא בכלל לא תצהיר למרות שהגישו אותו כתצהיר. למה? כי לא היה בו חובת אזהרה לפי פקודת הראיות סעיף 15.

28. הגשתי בקשה רביעית לפסק דין בהיעדר מסמכים, כי למעשה, כי גם בדיעבד הנתבעת לא הגישה תצהיר.

29. אני אשאל שאלה: איך אמרה השופטת שטייניץ על מה שהוגש לה כתצהיר ביום 23 לחודש (כרגע בהתעלמות ממועד ההגשה) ושאין בו חובת אזהרה, "הנתבעת הגישה ראיותיה במועד, ולפיכך יש לדחות את בקשת התובע למתן פסק דין"? משמע, אישרה מסמך שאינו תצהיר מבחינה טכנית ואין בו חובת אזהרה, ואינו תצהיר תקין ואינו כפי שכתוב בפקודת הראיות סעיף 15. לכן, תצהיר זה אינו קביל כראיה. איך אמרה השופטת שהראיות הוגשו במועד? משמע גם לא ראיות קבילות וגם לא במועד 22 וגם לא במתכונת עותק נייר. מסקנה: הטיית משפט.

30. לבסוף, הדיון נדחה והשופטת נזכרה לעשות סדר מחדש בתאריך 4/3/14. משמע החלטתה מתאריך 13/2/14 שהארכה אינה מפריעה להליך, חבטה בראשה, שהרי ההליך נדחה בארבעה חודשים ואמרה שהנתבעת תגיב על כל הבקשות לפסק דין שלי, ואני אגיב על תגובת הנתבעת. התגובות נמצאות ונמסרו בתיק 12-05-23008 בבקשה 91.

31. אם השופטת תבוא לטובתי, הנתבעת תערער בגלל אי יציבות של שיטת משפט. אם השופטת תבוא שוב לרעתי, אני כבר העליתי את החומר האמור לבית משפט עליון. אז מוטב שתפסול עצמה, כמו שביקשתי ממנה שוב. עד לרגע זה, לא ידוע לי על החלטות של שטייניץ ורעי"א 1437/14, בעליון. מויינשטיין לא קיבלתי תשובה סופית.

32. נחזור לויינשטיין: כתב לי תשובה שקיבל את התלונה על הטיית המשפט. התלוננתי לנציב תלונות השופטים, ריבלין. אסור לי לפרסם את התלונה ואת תשובת הנציב, כי יש חוק שמונע פרסום. אתם יכולים להבין בעצמכם מה כתוב בתלונה, לא תוכלו לדעת מה תשובת הנציב. ויינשטיין העביר את המידע למשרד המשפטים אגף ביקורת פנימית, גברת דפנה סעד. שם כתבה לי באסמכתא 383/14 "ככל, ככל שיש בידך חשד לפלילים הרי שבאפשרותך לפנות למשטרה....". מדוע אני לא פונה למשטרה? כי משטרה לא יכולה לחקור שופט ללא רשות יועץ משפטי ויינשטיין. כיוון שזה כבר בידו, אם יש צורך הוא יאשר למשטרה לחקור. אז כרגע אין טעם לפנות.

33. לפי החוק על מנת לפרסם תלונה על שופט, יש לבקש רשות נשיא בית המשפט העליון ושר המשפטים. למען האמת מותר לי לפרסם את התלונה משום שהמתואר בה ותשובת הנציב סותרים את החוק ומגבים הטיית משפט, לפיכך איסור הפרסום הוא בלתי חוקי בעליל. בדומה לאישה שאונסים אותה ואומרים לה "אל תספרי", לכן לא יתכן שימנעו ממני לפרסם הטיית משפט לטובתי וטובת הציבור. מעבר לזאת, אם התלוננתי על השופטת על עבירה פלילית ליועץ המשפטי לממשלה, מותר לי לפרסם את התלונה ליועץ, כל עוד אין איסור פרסום. אם שתי התלונות לנציב ליועץ המשפטי לממשלה זהות, בכל מקרה ניתן להבין מה כתוב בתלונה לנציב, אז מה הפואנטה? נחזור לתלם, רק אם הם גרוניס וליבני מתירים "פה אחד" פרסום התלונה לנציב מותר לפרסם. אם אחד מתנגד, אסור לפרסם. ביקשתי לפרסם. רק גרוניס ענה, ליבני לא השיבה. מה כתב גרוניס? אסור לפרסם, מהנימוק שנימק הנציב. מה אמר הנציב? אסור לי לפרסם. ביקשתי מגרוניס שוב שינימק נימוק ברור ולא חמקמק.

34. כתבתי מכתב לויינשטיין שבו אני טוען שאין בקרה חיצונית על השופטים ושראשי ארגון הפשע בהסתמך על חוק ארגון הפשע 2003 הם:

א. נציב תלונות השופטים - לא מפליל שופטים ומתחמק, לפיכך הוא שותף לדבר עבירה פלילית. חפשו את המידע בתלונות 106/14 מחוזי ירושלים ו 303/13 עליון (אי אפשר לקבל אותם). ביקשתי מויינשטיין שיתיר את הפרסום בניגוד לאיסור.

ב. נשיא בית משפט גרוניס - יודע ששופטים מטים משפט ולא מתיר פרסום תלונות.

ג. שרת משפטים ציפי ליבני - יודעת ששופטים מטים משפט ולא מתירה פרסום תלונות.

35. אני רוצה להסביר לכל הציבור כי מי שממליץ למנות את נציב תלונות השופטים על פי חוק הנציבות הם נשיא בית המשפט העליון ושר המשפטים. לפי החוק נציב תלונות השופטים חייב הנציב להיות מי שכשיר להיות שופט בית משפט עליון.

36. הטענה שלי שהנציב עושה מה שמצפים ממנו גרוניס וליבני, לא מתוך נאמנות לציבור. מי הנציב היום? ריבלין. מי זה ריבלין? היה סגן נשיא בית משפט עליון. מי נשיא בית המשפט העליון? גרוניס. מי היה לפני ריבלין? גולדברג. מי זה גולדברג? היה שופט בעליון ולאחר מכן מבקר המדינה. בקיצור "חארטה בארטה", נציב התלונות זה סידור גיוב של 40-50 אלף שקל בחודש בשביל עבודה שנערך בתיכון יכול לעשות. תפקידו של הנציב בפועל כפי שעושה אותו היום הוא לשמוע לכל היותר תלונה ולהצדיק אותה כגון: "השופט משך לי בקוקיות, תגיד לו, הוא מרביץ

ליי, משמע עניינים של אתיקה ומוסר, לא פלילי. סוד כמוס במערכת בית המשפט: "לא מפלילים שופט מטה משפט. שששש, זה ידפוק לנו את היוקרה הפנסיה ותנאי העבודה".

37. האם צריך שופט בית משפט עליון שיכהן כנציב? למה דווקא מבית משפט עליון? למה בכלל צריך שופט? התשובה: על מנת שהכביסה המלוכלכת לא תצא. למנות "מישהו משלנו". מדוע שלא ייבחר אדם נטול עניין של בית המשפט? נניח מורה מבית ספר יסודי שנצמיד לו עורכי דין כיועצים משפטיים? מה צריך להיות פרופסור למשפטים על מנת לזהות שופט חוצפן או לא מוסרי? למה יש מנדט לשופט לקבוע מה מוסרי ומה לא?

38. מסקנה: לכאורה בית משפט עונה על קריטריון ארגון פשע. ראשי ארגון הפשע לכאורה, ציפי ליבני וגרוניס. אם יחשפו התלונות לפרסום ע"י ויינשטיין, לכאורה נציב תלונות השופטים הוא גם ראש ארגון פשע. שלושה שולטים בארגון הפשע, כולם מתוך הארגון, ומתחלפים כל הזמן, כאשר לכאורה עבירות פליליות מתבצעות תחת ידיעתם.

חתימת המצהיר: א. ירון שוקר

אישור

אני החתום מטה עו"ד ירון שוקר מאשר בזה כי ביום 6/4/14 הופיע בפניי מר סהר שוקר שזיהיתיו לפי היכרות אישית ולאחר שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה.

